

Chvíľami bol Buratino ukrytý v tieni, tu a tam sa jeho biely brmbolec ligotal v mesačnom svite. Nakoniec dorazil k jazeru. Mesiac v splne, presne ako ten, ktorý videl v bábkovom divadle, nehybne visel nad zrkadlovou hladinou jazera. Kedže drevený chlapec nemal kam utekať, musel cez vodu preplávať. Všimol si, že nedaleko brehu spí biela labuť, a tak skočil do vody. Vzápätí sa ponoril a schmatol vtáka za nohy. Nádherná labuť sa zobudila a začala škriekať. Roztiahla krásne mocné krídla a vzlietla. Bábku, pravdaže, ľahala so sebou. Ked' sa dostali na opačný breh, Buratino pustil labuť a dopadol na zem. Bleskovo sa postavil a rozbehol sa tak rýchlo, ako mu sily dovoľovali.

Čoskoro bol Buratino taký unavený, že ledva prepletal nohami. Odrazu spoza liesky zbadal krásnu lúčku, uprostred ktorej stál maličký domček so štyrmi okienkami, obkolesený kvetmi. Drevený chlapček za sebou horko-ťažko ťahal nohy, ale došiel k domčeku a zaklopal na dvere. Prosíkal majiteľa domu, aby ho vpustil dnu, no odpovede sa nedočkal. Zlodeji boli nedaleko. Buratino počul, ako za ním lomozia.

„Dobrí ľudia, prosím, pomôžte mi!“ zakričal Buratino.

V okne sa zjavilo rozospaté dievča. „Čo je to za hluk?! Nechaj ma spať!“ zvolalo a znova zmizlo v tmavej izbe.

Buratino pochopil, že svojim prenasledovateľom neujde, preto si zlaté mince vložil do úst. Kedže zlodeji sa mu ich márne usilovali otvoriť, rozhodli sa, že ho zavesia dole hlavou a nechajú ho tak, kým z neho mince nevypadnú.

Tesne pred svitaním zlodeji odišli, lebo už mali plné zuby sedenia na mokrých chvostoch, ale večer sa plánovali vrátiť. Buratina nechali visieť dole hlavou s pevne zaťatými zubami.

Konečne začalo svitať a prvé lúče svetla zafarbili trávu aj kvety do červena. Dvere na domčeku sa otvorili a vyšla z nich Malvína, najkrajšia bábka z Karabasovho divadla, ktorá utiekla, lebo už viac nemienila trpieť bábkarovu krutosť. Zvieratá, vtáky aj chrobáky si ju obľúbili a so všetkým jej pomáhalo, najmä šľachetný pudlík Artemon, jej najbližší kamarát. Keď zbadala zo stromu visieť Buratina, uvedomila si, že to on ju v noci prosil o pomoc. Zúfalá zavolala mravce, ktoré prehrýzli povrazy. Artemon Buratina chytil do labiek a Malvína ho začala oživovať.

